

Những Người Utra Mất

Nam Cali, Hoa kỳ:

26 th.5, 2008 – Hồ Văn Sáu (San Diego, CA) :
Tình trạng TH Võ Quang Sáng

Anh Võ Quang Sáng trước đây đã từng làm việc cũng như giữ chức vụ tại CDV:

- Nhà máy Thủy điện Đa nhim.
- Trưởng Trung tâm Điện lực Rạch giá.
- Trưởng Trung tâm Điện lực Đắc lặc (Ban mê thuật) trong năm cuối cùng trước ngày VC chiếm miền nam VN.

Trong ngày hôm nay tôi được tin anh Sáng bị bệnh nên có đến thăm anh và được vợ con anh cho biết anh Sáng phát hiện bị ung thư ruột già từ cuối tháng 3/2007. Sau một năm chữa trị, bác sỹ cũng như vợ con anh đã quyết định cách đây một tháng không tiếp tục chữa trị nữa vì:

- Ung thư đã lan truyền qua gan và phổi. Hiện anh nói chuyện rất khó khăn. Đi đứng phải có vợ con giúp.

- Tiếp tục chữa trị nữa cũng không cứu sống anh được vì sức khỏe của anh rất kém, không chịu đựng nổi sự chữa trị của bác sỹ.

Được bác sỹ cho biết, vợ con anh hiện chỉ còn chờ đợi ngày anh ra đi theo ông bà...

15 th.6, 2008 – Hồ Văn Sáu (San Diego, CA) :
Tin buồn THDL Võ Quang Sáng

Anh Võ Quang Sáng đã từ trần lúc 4:40 am ngày June 15, 2008 tại San Diego, California, USA, hưởng thọ 71 tuổi.

Tôi đã có liên lạc với chị Sáng và được biết tang lễ sẽ được cử hành theo nghi thức tôn giáo Cao đài...

16 th.6, 2008 – Phạm Hữu Bình (Paris, France) :
Tin buồn THDL Võ Quang Sáng

Anh Sáu Hồ thân, Tôi chẳng biết nói lên con buồn này cùng với ai. Xin đành mượn anh mà hầu chuyện.

Tôi biết anh Sáng từ lúc mới vừa buông sách vở, vào đời, vào cái đời dân sự làm ăn sinh sống, vào những năm đầu tiên nhà máy thủy điện Sông pha đang xây cất (1963). Vào cái thời kỳ ấy, thì tình nghĩa đậm đà.

TH VQ Sáng (2003)

Tôi có đến San Diego đi thăm anh ấy. Nay được biết anh về với cõi trên, lòng tôi dạt dào xao xuyến. Nợ trần ai anh ấy chưa dứt mà nay anh đã vĩnh viễn từ giã chúng ta.

Với lòng bùi ngùi này, tôi xin chia sẻ với chị Sáng cái gánh u sầu ngàn cân...

19 th.6, 2008 – Hồ Văn Sáu (San Diego, CA) :
Tin buồn THDL Võ Quang Sáng.

Anh Bình thân, Tôi rất hân hạnh được anh hầu chuyện trong cơn đau buồn khi người bạn thân mà anh đã quen gần 1/2 thế kỷ tại Đa nhim vừa mới ra đi.

Tôi đã vào Điện lực sau anh Sáng một năm nhưng tôi đã trôi nổi tại các tỉnh nhỏ trong suốt 11 năm liên tiếp nên mãi đến tháng 6/1974 mới được quen anh Sáng trong dịp anh đến Ban mê thuật nhận công việc mới.

Tôi đã định cư tại San Diego từ tháng 10/1979 đến nay. Quả đất tròn, tôi lại được gặp gia đình anh Sáng đến định cư tại San Diego vài năm sau đó và sự liên hệ mật thiết được giữ cho tới ngày hôm nay.

Vì phải săn sóc một đứa con trai ra đời trong năm 1975 bị bệnh tâm thần mà theo anh chị Sáng giải thích khi còn trong bụng mẹ, chị Sáng đã bị khủng hoảng nặng khi VC bắt ngờ tấn công BMT và cũng vì lo âu khi anh chị qua đời tương lai của đứa con sẽ đi về đâu, nên anh Sáng đã vắng mặt trong các sinh hoạt THDL trong vài năm gần đây.

Con bệnh hiểm nghèo anh đã giấu kín với bạn bè kể cả thân nhân tại VN mãi đến khi bác sỹ từ chối tiếp tục chữa bệnh cho anh.

Theo lời chị Sáng cho biết, trong suốt thời gian mang bệnh anh luôn luôn quả quyết mạnh mẽ sẽ lành bệnh và sẽ đi thăm bạn bè. Hai tuần trước khi qua đời, thừa lúc người nhà không để ý, anh đã rời wheel chair để mong được đi lại như mọi người, nhưng đã thất bại vì ngã té trên sàn nhà làm sưng

đến một vùng bên mặt trái. Anh thường xuyên soi gương. (Theo tôi nghĩ có lẽ để xem những sự thay đổi trầm trọng của thân thể do bệnh hoạn và thuốc men tàn phá.)

Có lẽ anh đã nghĩ cuối cùng không cưỡng lại được định mệnh đã được Thượng đế an bài nên anh đã trần trối với vợ con, nếu phải ra đi anh mong được: 1. hỏa thiêu; 2. tang lễ đơn giản; 3. khi nằm trong quan tài rồi, nắp quan tài phải được đóng kín cho dù có thân nhân và bạn bè đến viếng thăm tại nhà quàn. (Theo tôi nghĩ có lẽ anh không muốn được nhìn vì thân thể anh có nhiều thay đổi.)

Tôi đã chuyển e mail của anh cho chị Sáng. Tôi nghĩ anh vẫn còn nhận ra tôi, tuy nhiên tôi cũng nhắc lại tôi đã có dịp gặp và quen anh trong dịp anh

và anh Phan Văn Thịnh đến BMT trong năm 1973 kiểm tra vật liệu...

14 th.7, 2008 – Hồ Văn Sáu (San Diego, CA) :
Hình ảnh Võ Quang Sáng

Hi anh Dzũng, Tôi đã vào xem website của anh Sáng. Anh đã rất công phu, nhiệt tình và có lẽ đã mất nhiều thì giờ làm website kèm theo âm nhạc cho anh Sáng cũng như các THDL khác.

...Riêng hình đám cưới con gái anh Nguyễn Văn Tích, tôi đã tìm ra ngày 3/27/04. Hàng ngồi gồm có: Trần Văn An, VQ Sáng, Trần Trung Tính và tôi. Người đứng sau anh Sáng là NV Tích.

Âu châu:

11 th.7, 2008 – THDL (Vancouver, WA, USA) :
Tin không vui: THDL Nguyễn Văn Sáng qua đời

Chúng tôi vừa nhận được hung tin: TH Nguyễn Văn Sáng đã từ trần lúc 6 giờ chiều ngày thứ năm, 10 tháng 7, 2008, tại Mont de Marsan, Pháp, vì bị tai biến mạch máu não, hưởng thọ 80 tuổi [1929].

TH NV Sáng (Paris 9/2004)

TH NV Sáng nguyên là Giám đốc Công ty [nhà đèn] SCEE Cần thơ từ trước 1967. Sau khi chính phủ VNCH thu hồi đặc nhượng SCEE của Pháp ở Cần thơ thì TH NV Sáng là Phó Giám đốc Cơ quan Quản trị

Đặc nhượng [Giám đốc là TH Lê Bá Trục] từ 1968 đến khi sát nhập vào Công ty Điện lực Việt nam [CDV] năm 1970. Chức vụ sau cùng của TH Sáng là Giám đốc Trung tâm Điện toán CDV cho đến tháng 4, 1975. Sau đó TH Sáng đi "cải tạo" cùng với nhiều đồng nghiệp [hình như] trong khoảng 3 năm. Năm 1979 TH Sáng và gia đình xuất ngoại định cư ở Pháp cho tới bây giờ.

Xin cùng nhau chúng ta cầu nguyện cho người đã khuất và chia buồn cùng tang quyến.

Xin đề nghị TH Phạm Hữu Bình và các Thân hữu ở Pháp và Âu châu, vui lòng đại diện THDL để

làm những việc cần làm đối với người thân hữu vừa mất, và gia đình.

17 th.7, 2008 – Phạm Hữu Bình (Paris, France) :
Mont De Marsan – THDL Nguyễn Văn Sáng

Hôm 11/07/2008, được điện thoại của Chị Sáng báo tin anh Sáng qua đời, tôi rất bàng hoàng sững sốt. Ngay sau đó tôi quyết định đi đưa anh Sáng tới nơi an nghỉ cuối cùng. Tôi có tới hai lý do:

Một là anh Sáng có một tánh tình rất là dễ thương. Trong suốt thời gian bên Tây này, Anh Sáng có nhiều tâm sự với tôi, cho nên càng ngày tôi càng quý mến anh Sáng nhiều hơn. Có một động lực tâm tư nào đó thúc đẩy tôi, làm cho tôi không thể ngồi yên an tọa ở nhà được.

Hai là nơi anh Sáng ở cũng là một địa danh mình muốn biết.

Mont de Marsan tuy là thủ phủ của Département des Landes, Région Aquitaine, nhưng thật ra là một nơi khi ho cò gáy, cái gọi là La France Profonde. Vì ít có cơ hội đi trong nội địa nước Pháp, tôi lại nhân dịp này muốn đi cho biết luôn thể. Mont de Marsan không có phi trường dân sự. Từ Paris đến đây, đường hàng không không có, tôi phải đi ngã Biarritz cách MdM hơn 100 km. Ở đây, trên quốc lộ, danh bất hư truyền, toàn là rừng thông. Nhưng mà thông này thuộc loại thân nhỏ, không cao, không phải là loại làm trụ điện được. Bên Tây hăng điện thoại có xài cột trụ loại này. Thành phố MdM có vẻ như từ lâu đời, đường xá quanh co, chật hẹp, trên bản đồ là thế mà trên đường lưu thông không phải là thế, làm cho người

mới tới rất là bờ ngõ. Tôi nghỉ một đêm tại thành phố này. Buổi tối hơi vắng người, các cửa tiệm lớn đều đóng cửa.

Ngày hôm sau 15/07 mới là ngày chánh thức đưa vào áo quan và đưa ra nghĩa địa. Tại nhà quán, tôi còn nhìn được mặt anh Sáng, như người đang ngủ vậy thôi. Tôi có nói với anh Sáng như vậy :

«Anh Sáng ơi, Hôm nay tôi phiên anh từ giữa cái cõi phàm trần này. Rồi ra một ngày nào đó cũng tôi phiên tôi. Ở trên trời, nhìn xuống thế gian với cái vòng luân hồi lẫn quần lõi cuốn con cái gia đình anh, bạn bè thân thích của anh, xin anh phù hộ cho mọi người được sinh sống bình an. Anh cũng thấy được cái xứ Việt Nam mình nó lổ nhổ tranh chấp trong cái bể trần ai, xin anh hộ trì cho quốc thái dân an. Mô phật.»

Đến đúng giờ thì nhà đòn mới đưa thi hài vào hòm.

Tại nhà quán, tôi rất hài lòng khi được thấy vòng hoa mà tôi đã đặt từ Noisiel (xem hình đính kèm), coi rất xôm tụ và nổi bật, đứng trên ba chân, bởi vì tôi đặt cái mẫu mắc tiền hơn hết, vì mình thương tiếc anh Sáng mà chọn vòng hoa theo lòng dạ mình để cho Chị Sáng được có cái niềm an ủi là trong sanh tiền, anh ấy có nhiều bạn bè quý mến anh. Tôi cũng có trao lại cho Chị Sáng khoảng mười email chia buồn, kể cả email thdl.

Sau đó thì lên xe đi ra nghĩa địa, cách đó vài cây số. Có lễ đốt nhang và cầu nguyện một lần nữa. Tôi lại nói với anh Sáng một lần nữa :

«Anh Sáng ơi, Vậy là hôm nay đôi ta đôi ngã đôi đường. Anh về thế giới bên kia, an nhàn nơi cảnh niết bàn, để mọi người ở lại bàng hoàng tiếc thương. Chúc anh thượng lộ phôi gánh nợ trần. Mô phật.»

Trước mộ phần, vòng hoa THDL nổi bật, mang lại cho tôi cái cảm giác làm tròn bổn phận một Thân hữu Điện lực Việt nam Hải ngoại.

Úc châu:

27 th.12, 2007 – Lê Thân Châm Khanh (Sydney, NSW, Aus) : Tin TH Đào Kim Quan

Tôi vừa được chị TĐ Thanh gọi điện thoại báo tin buồn, anh Đào Kim Quan đã qua đời vào lúc 10giờ sáng nay (giờ Úc). Hiện vẫn chưa có tin gì thêm. Anh TĐ Thanh đang bận hỏi tin tức nên tôi viết vội vài hàng báo tin cho các anh. Có tin gì tôi sẽ viết thêm và chắc là anh TĐ Thanh cũng sẽ viết cho các anh. Buồn quá, như vậy là THDL Sydney đã mất đi một người bạn rất chân tình và đầy nhiệt huyết.

30 th.12, 2007 – Lê Thân Châm Khanh (Sydney, NSW, Aus) : Lễ cầu siêu cho TH Đào Kim Quan

9 giờ sáng hôm qua, chúng tôi THDL Sydney, đến dự lễ cầu siêu cho anh ĐKQ tại nhà quán. Một điều rất ngạc nhiên là anh Q. đã được quy y với một Rinoche vài ngày trước đó, và chính vị Lạt-ma này đã đứng bên giường bệnh đọc kinh tiếp dẫn đưa anh Q. bình thân rời bỏ cuộc đời này. Vị Lạt-ma này lại làm chủ lễ cho buổi lễ cầu siêu và sáng thứ tư cũng sẽ đến để làm lễ di quan, và sau đó đi theo lên nghĩa trang để làm lễ trước khi hỏa thiêu. Nếu nói theo nhà Phật thì anh Q. đã thật có phước và có duyên tiền định, vị Lạt-ma này không ở Sydney mà ở nước ngoài đến Tasmania để viếng đạo tràng của ông ở đó. Lạt-ma đã bỏ hết công việc để ở lại với anh Q.

đến giờ phút cuối cùng và có lẽ đó là điều an ủi lớn nhất cho chị Q. và gia đình vì tin rằng với sự dẫn dắt của vị Lạt-ma này anh Q. sẽ sớm siêu thoát về một nơi an bình hơn.

TH ĐK Quan (2005)

Bạn bè anh đã đến rất đông, ngoài nhóm THDL còn có nhóm KSCN và Phú thọ nữa. Vợ chồng TH Phạm Hữu Bình cũng có mặt.

Tôi đã vào trang Web tin buồn của THDL, tôi đọc

thơ sau khi ở nhà quán về nên đã vào xem được ngay mà không bị cái dấu chấm chặn lại !!! Cảm ơn anh Dzũng nhiều. Xem xong những hình ảnh của anh Q. lại càng buồn hơn vì anh mới còn sinh hoạt với bạn bè đó mà nay đã bỏ cuộc rồi.

Sáng thứ tư tại tôi sẽ đi đưa anh Q. lần cuối. Có tin gì thêm tôi sẽ viết sau.

23 th.9, 2008 – Trần Đan Thanh (Sydney, NSW, Aus) : Thương Tiếc Thân Hữu Đào Kim Quan

Trong số THDL ở Sydney, nhìn bề ngoài, anh Quan có vẻ khỏe nhất. Dáng anh gầy gầy, rắn chắc, nhanh nhẹn, nét mặt tươi vui, tiếng cười sáng khoái, đối nghịch hẳn với những biểu hiện ốm yếu là mập phệ, chậm chạp, rầu rĩ, quạu quọ, cau có, ít cười... Hàng tuần anh dợt thể thao đều đặn, chơi tennis, golf, đi bộ,... Hàng năm anh có những cuộc đi chơi xa với gia đình và bạn bè, khi thì đi miền núi, khi thì miền biển.

Cuộc sống thành công ở Úc, anh đã cùng chị Quan tạo lập bằng một nghị lực phi thường. Khi thấy làm việc đã đủ, anh xin về hưu. Chương trình làm việc sau khi nghỉ hưu, anh có kể cho bạn bè nghe: anh sẽ mua đất cất 3 cái nhà: một cái để ở, một cái cất dùm con trưởng nam, và một cái để bán!

Với kiến thức công chánh, với sức khỏe tốt, anh tự đứng ra kêu thợ cất một ngôi nhà rất đẹp. Anh thuê một cái nhà ở đỡ một năm trong thời gian xây cất nhà mới, nhưng chỉ 8 tháng sau nhà đã xây xong. Chị Quan sốt ruột thấy anh cực khổ “dãi nắng dầm mưa” lẫn lộn ở công trường nhưng anh không khổ, lúc nào cũng tươi cười và bằng lòng với thành

quả tốt đẹp. Anh chị có mời THDL Sydney tới thăm nhà mới. Anh chị không chịu dùng nhóm từ “ăn tân gia” vì có vẻ long trọng quá, nhưng chúng tôi rất khâm phục nâng ly chúc mừng tân gia.

Anh tiếp tục đặt mua vật liệu cho ngôi nhà thứ nhì... nhưng chưa kịp bắt tay vào việc thì anh ngã bệnh! Trong năm sáu tháng điều trị, anh ra vô nhà thương nhiều lần và làm ngạc nhiên các bác sĩ và y tá vì ý chí mãnh liệt của anh. Nhưng cuối cùng anh không qua khỏi và đành giã biệt cuộc đời khi chưa hoàn thành ý nguyện.

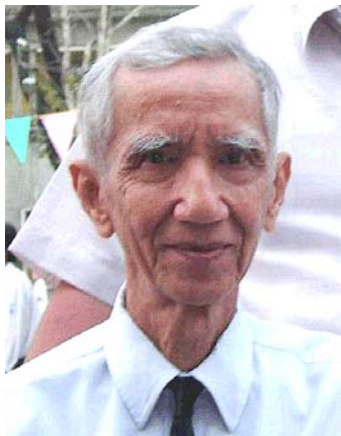
Chúng tôi vô cùng thương tiếc anh Quan, người bạn tốt, lúc nào cũng thân thiết giúp đỡ bạn bè.

Đến hôm nay chúng tôi cũng chưa tin hẳn là đã mất anh. Hình ảnh thân hữu Đào Kim Quan vẫn còn lẩn quẩn đâu đây. Chúng tôi vừa nguyện cầu anh siêu thoát nhưng cũng vừa mong anh linh thiêng phò hộ cho gia đình và bè bạn còn đang chìm nổi trong cõi ta bà.

Một THDL/Sydney (7/08)

Trong nước:

14 th.12, 2007 – Võ Minh Nguyệt (Sài gòn, Việt nam) : Thầy Cung Tất Cường mất

GS CT Cường (2002)

... Xin báo tin buồn đến quý Thầy và quý anh chị, Thầy Cung Tất Cường vừa mới mất sáng nay, lúc 5.45 am ngày 14-12-2007 [giờ SG].

Lễ nhập quan lúc 15.30 PM ngày 14-12-2007 tại ...Quận 3 - TP/Hcm; lễ động quan lúc 7 am ngày 18-12-2007, hỏa táng ở Bình hưng hòa .

Thầy hưởng thọ 80 tuổi.

15 th.12, 2007 – Nguyễn Công Thuận (Vancouver, WA, USA) : Thầy Cung Tất Cường mất

... Cảm ơn Minh Nguyệt đã báo tin. Năm nào tôi cũng nhận được thiệp chúc Tết của Thầy Cường, cái sau cùng mới đầu năm nay (tháng 2, 2007),

không thấy nói Thầy có bệnh hoạn gì, chỉ có ... "hơi bị già" thôi (80 tuổi)!

Xin cô Nguyệt và các bạn đồng môn Cao đẳng Điện học Phú thọ ở trong nước giúp tụi tôi ở ngoài nước đến thăm viếng, phúng điếu, và dự tang lễ Thầy Cường, đồng thời phân ưu với tang quyến. Chúng tôi xin góp lời cầu nguyện cho Thầy Cường.

15 th.12, 2007 – Lê Công Huân (Pennsauken, NJ, USA) : Vĩnh biệt Thầy Cung Tất Cường

Trước tin buồn Thầy Cường đã vĩnh viễn ra đi, Huân xin gửi TRÀNG HOA bằng mail này đến gia đình Thầy. Xin nhờ Chị Nguyệt chuyển giùm. Cảm ơn.

VĨNH BIỆT THẦY

Từ già trần ai đến cảnh tiên.

Vĩnh viễn từ đây thoát ưu phiền.

Nhắm mắt hồn đi về cõi mộng.

Xuôi tay xác gửi chốn cửu tuyền.

Đồng nghiệp bùi ngùi buồn thương tiếc.

Môn sinh ngán lệ sầu triền miên.

Tràng hoa dâng tặng Thầy thương mến.

Từ già trần ai đến cảnh tiên.

TB: Nhớ trường Điện học nhớ Thầy Cường.

Cả đời tận tụy với mái trường...

20 th.12, 2007 – Mme Cung Tất Cường (Sài gòn, Việt nam) : Thư cảm ơn

Kính gửi các vị đồng nghiệp và tất cả học trò của Thầy Cung Tất Cường.

Tôi là Mme Cung Tất Cường thay mặt cho gia đình xin cảm ơn tất cả mọi người đã giúp đỡ, an ủi chúng tôi trong những ngày tang lễ của anh Cường.

Sáng ngày thứ sáu 14/12, như thường lệ, tôi dậy chuẩn bị đi làm. Khi đi ngang qua giường anh Cường thì thấy anh đang ngủ say. Tôi an tâm đi vào nhà bếp. Khoảng 5h45 tôi nghe anh Cường nấc rất lớn, tôi chạy vô đỡ anh lên và kêu anh nhưng không thấy anh trả lời. Tôi biết là anh Cường đã “đi” rồi. Cảm giác lúc đó là cô đơn cùng cực, không biết những ngày sắp tới sẽ như thế nào, vì tôi chỉ có một mình, con trai đi công tác xa chưa về, con gái ở Pháp.

Tôi vội chạy qua nhà kế bên kêu anh chị Trần Văn Tấn. Anh chị Tấn qua giúp đỡ tận tình. Tôi gọi điện thoại báo tin cô em gái tôi và Trần Trọng Bộ,

Võ Minh Nguyệt. Một lúc sau Hạc, Hằng, Nhơn, Nguyệt, Bộ, Đức, Lan đến (và có thể còn người khác nữa nhưng trong lúc bối rối tôi không nhớ hết). Lòng tôi như ấm lại và đỡ thấy cô đơn vì biết rằng những ngày sắp tới tôi không còn bơ vơ nữa và xung quanh tôi còn rất nhiều người thân thương.

Các anh chị học trò của anh Cường đã thay mặt gia đình đứng ra tổ chức tang lễ cho anh. Bộ, Nhơn, Đức, Hằng, Hạc, Nguyệt, Lan, Phương ... và còn rất nhiều anh chị khác đã túc trực giúp đỡ tôi trong những ngày tang lễ. Tình cảm thầy trò ấm áp biết bao. Đây không còn là tình cảm thầy trò nữa mà là tình gia đình, tình của người con đối với người cha của mình. Tôi và các con không bao giờ quên được ơn này.

Thay mặt cho các con tôi, một lần nữa xin chân thành tri ơn các vị bạn bè thân hữu, nhất là những người học trò đã tận tụy lo cho anh Cường đến giây phút cuối cùng.

Mme CUNG TAT CUONG